

brandt, snuje nekako nemško gospodarsko stranko, najbrž misli „učeni“ grof, da razcepi tako dosedanjo stranko nemških konservativcev ter jih približa stranki nemških liberalcev; in tako pa pride le-ta na krmilo vlade. Iz te moka pa pač ne bode kruha. — Koroški Slovenci so v resnici pravi trpini in se človek le čudi, da jih pusté še živeti na njih ozemlju, kajti nemškutarji si lastijo vse pravice in če je čéjo tudi Slovenci kaj za-se, tedaj so jim pa že „hujskači“ ter „kalijo mir“. To se je pokazalo tudi v pravdi župnika Einspielerja zoper urednika Forestija. Kedaj bode bolje? — Delalci v Ljubljani imajo dne 30. marcija zborovanje in govorilo se bode o socialno-demokratičnem gibanju. Kakor je ta beseda tuja, tako tudi pomeni nekaj tujega in ne vemo, če bi bili delalci sami srečni, ko bi se vpeljalo življenje, kakor jim ga mala socialni demokratizem. Ne, eno kopito ni za vse noge; tako pa mora biti tudi nek razloček pri ljudéh, razni stanovi in razne pravice za-nje. — Na Primorji se je sedaj burja pri tamošnjih Slovencih vlegla, vendar pa bode vsled nje škode, kajti nekaj jako delavnih rodoljubov čuti se razžaljenih in ti déjo roke križem, gotovo na škodo slov. stvari. — Na Greti pri Trstu napravi se otroški vrtec za slov. otroke, doslej je le laški in v njem je skorej največ otrok slov. starišev. — V Pulji ob Jadranskem morju zidajo novo cerkev in je svitli cesar za-njo poslal 5000 fl. — Nadškof v Zagrebu postane neki msg. Števo Hrovatić in pravi se, da bi bila to srečna volitev. — Ogerski minister za drž. finance je bil te dni na Dunaji in se pravi, da za to, naj se vpelje pri nas zlati denar, blizo tako, kakor že velja v Nemčiji. Kakor pa se sliši, še ni stvar gotova, kajti prememba, da-si je dobra, požrla bi veliko denarja, sila pa še ni za tako premembo. — Pri poljskih drž. poslancih je večina zoper to, da se pridružijo stranki nemških-liberalcev in vsled tega je pri zadnjih huda nevolja zoper poljsko gospôdo.

Vunanje države. Papež Leon XIII. so izrekli željo, naj ostane „katoliško središče“ v nemškem drž. zboru še tako, kakor je bilo doslej, ko mu je bil dr. Windhorst na čelu. To je velika pohvala za pok. vodja in za vso gospôdo v katol. središči. — Novo ministerstvo v Italiji je srečno prebilo prvi naskok Crispija in njegove stranke in mu je velika večina v drž. zboru izrekla svoje zaupanje. Crispiju bôde najhuje v oči, da njegov naslednik, knez Rudini, ne mara preganjati katol. cerkve. Nova vlada si prizadeva tudi veliko, da zniža drž. stroške, toda tu ji hodi tesno. Primanjkljaja še je za 70 milj. — Predsednik francoske republike, Sadi-Carnot, ima svoje križe, kedar pride v kako mesto, s cerkvo. Če gre va-njo, zameri se framasonom, če pa ne gre,

zameri se ljudstvu in zato se mož varuje, da ne pride kako nedeljo v kako mesto na obiskovanje. — Belgijski kralj Leopold II. je bil te dni v Londonu in se je sedaj odločil za to, da se izpremeni drž. ustava in če bode treba, razpusti se tudi sedanji drž. zbor. — Dosedanji vodja irskih poslancev, Parnell je že vendar le odložil svoje poslanstvo. Daj Bog, da bode njegov naslednik srečniši! — Nemška vlada se pogaja že dalje časa z našo, avstrijsko za novo trgovinsko zvezo. Kolikor se kaže, pa še ne bode tako k malu pogodba gotova. Naj bo, da bi le bila srečna! — Ruski car Konstantin je sedaj že deset let „vladar vseh Rusov“ in je obhajal torej te dni desetletnico svojo. Doslej je bila še vselej sreča na njegovi strani. — Med bolgarsko in srbsko vlado se je vršilo poravnavanje meje, toda srbska vlada je našla „las v juhi“ ter je pretrgala dotične obravnave. — Turski sultan dobi novo nevoljo na otoku Kreta, kajti vse kaže, da pride ondi, kakor že vsako leto nekaj časa sem, do ustaje. Najnoveje poročilo pa pravi, da se ni bati letos kake ustaje. — Pri grški kraljevi rodbini je bila te dni avstrijska cesarica Elizabeta; se ve, da so jo vzprejeli v Atenah z veliko častjo. — Iz Afrike se poroča, da abisinjski kralj Menelik noče vzprejeti pogodbe, dogovorjene med njegovim poslancem in italijansko vlado. Mož sodi dobro, če Italijanom ne zaupa preveč. — Nova republika v južni Ameriki, Brazilija je v denarnih stiskah in ne zna se, če in kdo ji pomore iz nje. — V novem Orleanu, v severni Ameriki, so umorili več Italijanov, obdolženih, da so zabodli necega drž. redarja. Sodnija jih je bila izpoznala za nekrive, toda ljudstvo je udrlo v ječo ter jih postreljalo ali pa poobesilo brez usmiljenja.

Za poduk in kratek čas.

Lovec in zmaj.

(Pravljica v Slov. goricah.)

Bil je nekđaj strasten lovec. Lov mu je bila najljubša zabava in veselje; ako si ga hotel najti, poiskati si ga moral v gozdu, kjer je skoraj vedno lazil za divjačino. Nekega dne se odpravi na lov v velik gozd. V tem ugleda volka, nameri puško a volk žalostno zaječi proseč ga, naj mu pusti življenje, ker mu bo na vsak način nekđaj koristil. Lovec se ga usmili in volka ne umori, a čudi se, ko vidi, da volk yes krotek za njim gre. Drugo žival je našel medveda a tretjo mogočnega leva. Na prošnjo obema ohrani življenje.

Sedaj drvi po velikem gozdu a nobene živali več ne ugleda; čudil se pa ni malo, ker volk, medved in lev, kakor krotki psički za njim gredó.

Po dolgi hoji pride do kraljevega mesta, v katerem še nikdar ni bil in je le malokaj o njem slišal. Kako se torej začudi in ostrmi, ko zagleda mesto oblečeno v žalostno obleko, prepreženo okolo s črnim žametom v znamenje občne žalosti. Napoti se, ker pride s kmetov, v predmestju v prvo krčmo ter si naroči vrček piva, ker žeja in vročina ga je hudo trla. Ko si žejo ugasi, vpraša krčmarja, kaj pomeni ta občna žalost v mestu? Krčmar pravi: "Tukaj, kjer široka reka mimo mesta drvi, živi grozni zmaj s sedmimi glavami, strah je celemu mestu in okolici. V hrano mu moramo meščani dajati, kadar se prikaže izza vode, vsaki pot po jedno nedolžno devico. A sedaj smo že vse hčerke pometali v nenasitno grlo. Samo jedno še imamo v mestu, in ta je kraljeva hči in za to nedolžno žrtvo se že vsi žalostimo, ker je blaga in pridna deklica: vsem se je že prikupila in upali smo od nje velikih dobrot. Kralj, njen oče, je že večkrat oklical, da jo da za ženo onemu, kateri si upa grdemu zmaju odseči ostudne glave. Radi tega občna žalost, tem bolj, ker se bo zmaj vsak hip zopet prikazal!" Lovec nekoliko premišluje, potem pa reče: "Poskusil bodem, morda jaz ugonobim grdo pošast".

Pri obrežji reke se postavi. Pripeljejo princesinjo. Zmaj že tudi pomoli svoje glave izza vode, a lovec mahne v imenu božjem z mečem in zveri njegove planejo tjekaj in zmaja raztrgajo na drobne kosce. Zmaga je njegova, od veselja zavriska ljudstvo. Princesinja se iz omotice predrami, a ko zagleda grdega zmaja mrtvega, raduje se tem bolj, ker vidi, da je rešena, rekla je: "Dragi rešitelj, le brž se predstavi mojemu očetu, ker te hočem iz hvaležnosti za moža; tukaj pa imaš v znamenje moj zlati prstan".

Lovec nji obljubi takoj priti.

Med tem, ko je lovec blodil še nekaj časa okoli, oglasi se drugi tekmeec kralju, onemu lovecu skoraj jednak. Kralj ga zaroči svoji hčeri.

Ravnokar so se odpravljali v cerkev k poroki, vendar še hočejo izpiti kupico dobrega vinca. V tem še pride jeden gost. Kadar so trčili na zdravje in dolgo živiljenje, spusti oni gost v nevestin kozarec oni podarjeni zlati prstan. Nevesta ostrmi in reče: "Danes ne bo poroke, ker ta ženin ni moj rešitelj, ampak ta je naš novi gost". Kralj tekmece obsodi na vislice, a razjarjene lovčeve zverine pridrvijo v sobo ter se zakadijo v nesrečnega ženina in ga razčesajo. Nevesta, rešena princesinja, je pa pred altar peljala svojega rešitelja. S svati so šli tudi volk, medved in lev ter so se v cerkvi spremenili v ljudi. Razlagali so potem, kako dolgo so že bili zakleti v zverine. Zaklela jih je neka neusmiljena stara babura. Niso dolgo živeli več radi starosti. Pred smrtjo se novemu kralju, poprejšnjemu strastnemu

lovecu, dostojno zahvalijo, da jih ni umoril ter s tem činom rešil, da jih je vzel med svate.

Alojzij Vakaj.

Smešnica 13. Nek tujec je skočil z mosta v vodo ter je utonil. V tem priteče redar tje in vpraša moža, ki je gledal za utopljenecem: "Kdo pa se je utopil?" "Nič ne vem", odvrne mož hladno, "jaz sem ga le videl tedaj, ko je prišel še enkrat na vrh, pa sem ga v tem pozabil vprašati za ime".

Razne stvari.

(Slovensko društvo) izreka sedaj po slavno končanah volitvah iskreno domoljubno zahvalo našim slovenskim junakom volilcem, kandidatom in soboriteljem. Naša reč slovenska vidno napreduje. Mogoče je, da bomo kmalu zopet volili, morebiti pod silnim pritiskom. Za ta slučaj je želeti, da sedanji poslanci zopet kandidujejo. Tako smo najhitreje na vse pripravljani. Stojmo na braniku!

Predsedništvo.

(Zahvala.) Slavna posojilnica v Koujcah je darovala 60 gld. za stavljenje nove šole v Tepanji in se ji torej za ta dar najsrčneje zahvaljuje krajni šolski svet v Tepanji.

Načelnik: France Napotnik.

(Vabilo.) Veselico priredi Ljutomerska čitalnica na Velikonočni ponedeljek, dne 30. marcija zvečer v prostorih g. Vaupotiča. Igrala se bode izvirna vesela igra: "V Ljubljano jo dajmo". Pred in po igri se bode vrstilo petje in tamburanje. K obilni vdeležbi vabi

Odbor.

(Kmetijstvo.) Društvo "Kmetovalec" v Gotovljah v Savinskeji dolini ima na velikonočni ponedeljek t. j. dne 30. sušca t. l. točno ob 3. uri popoldne v društveni sobi, v hiši g. Fr. Antloga št. 40, prvo nadstropje, svoj III. občni zbor. Vspored: 1. Nagovor. 2. Podučljivi govori o kmetijstvu. 3. Društveno poročilo. 4. Vpisovanje novih udov in pobiranje letnine. 5. Prosti nasveti. 6. Petje. 7. Prosta zabava. K vdeležbi najvljudneje vabi

odbor.

(Katoliški shod) vrši se v Gradci v dneh 2., 3. in 4. junija in so priprave za-nj že blizo gotove. Vse sodi na to, da pride k shodu obilo in najodličniših katoliških mož zelenega Štajarja.

(V odbor bralnega društva "Edinost" v Središčji) bili so izvoljeni sledeči gospodje J. Kočvar, tržan — predsednik, A. Kosi, učitelj, — tajnik, M. Robič, trgovec — denarničar, J. Kolarič, tržan — knjižničar, gospoda dr. Jos. Spešič, zdravnik in M. Čulek, poštar in g. Jos. Sinko, tržan — odbornikom.

(Okr. zastop.) V torek je bila volitev iz kmečke skupine za okr. zastop v Brežicah. Se ve, da so v njej izvoljeni vsi slov. možje,